

עשו משום שלא נתן מקום לנחש
ההוא לטמא את המקדש, ולא
יקרב אליו ולא ישלט בעולם. ועל
כן לא הצטרף לאברהם להתנהג
בעקמימות, ולא ליצחק, משום
שעשו, שהוא הצד של הנחש
ההוא, טרם בא לעולם. אבל
יעקב, שהוא בעל הבית, צריך לו
לעמד כנגד אותו הנחש שלא
תהיה לו כלל שליטה לטמא את
בית המקדש של יעקב, ועל כן
צריך ליעקב יותר מפל בני
העולם, ומשום כך ישראל
קדושים נבחרו לחלק גורלו של
הקדוש ברוך הוא, שפתיב (דברים
לב) פי חלק ה' עמו יעקב חבל
נחלתו.

ויגדלו הנערים, הצד של אברהם
גרם להם להתגדל וזכותו סיעה
להם, הוא היה מחנך אותם
במצוות, שפתיב פי ידעתי למען
יצוה את בניו וגו', לרבות יעקב
ועשו. ויגדלו הנערים ויהי עשו
איש ידע ציד וגו'. אמר רבי
אלעזר, כל אחד ואחד נפרד
לדרבו, זה לצד האמונה - וזה
לצד של עבודה זרה.

וכן היה במעים של רבקה, ששם
כל אחד הלך לצדו. שכאשר היא
השתדלה במעשים פשרים, או
שעברה סמוך למקום טוב לעשות
את מצוות התורה, היה יעקב
שמח ודוחק לצאת. וכשהיתה
הולכת סמוך למקום של עבודה
זרה, אותו הרשע הפה לצאת,
ובארהו. ומשום כך, כשנבראו
ויצאו לעולם, כל אחד נפרד והלך
ונמשך למקומו שראוי לו. ועל כן
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע
ציד וגו'.

ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו. הרי פשוהו, [כמו] שפתיב

בגין דלא יהב דוכתא ליה ליהוה חויה,
לסאבא מקדשא. ולא יקריב לגביה, ולא
ישלוט בעלמא. ועל דא לא אצטרף ליה
לאברהם לאתנהגא בעוקמא, ולא ליצחק,
בגין דעשו דאיהו סטרא דההוא חויה, עד
לא אתא לעלמא. אבל יעקב, דאיהו מאריה
דביתא, איבעי ליה לקיימא לקבליה דההוא
חויה, דלא יהיב ליה שלטנותא כלל לסאבא
בי מקדשא דיעקב. ועל דא אצטרף ליעקב
יתיר מפל בני עלמא. ובגין כך ישראל
קדישין אתברירו חולק עדביה דקדשא
ברוך הוא, דכתיב, (דברים לב) פי חלק יי עמו
יעקב חבל נחלתו.

ויגדלו הנערים. (בראשית כה) סטרא דאברהם
גרים לון לאתגדלא וזכותיה סייע
לון, הוא הוה מחנך לון במצות, דכתיב,
(בראשית יח) פי ידעתי למען אשר יצוה את בניו
וגו', לאסגאה יעקב ועשו. (בראשית כה) ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש יודע ציד וגו'. אמר
רבי אלעזר, כל חד וחד אתפרש לארחיה,
(דף קלט ע"א) דא לסטרא דמהימנותא ודא
לסטרא דעבודה זרה.

וכן הוה במעוי דרבקה, דתמן כל חד אזיל
לסטריה. דכד איהי אשתדלת בעובדין
דכשרן או עברת סמיה לאתר טב למעבד
פקודי דאורייתא, הוה יעקב חדי ודחיק
לנפקא, וכד הוות אזלא סמיה לאתר עבודה
זרה, ההוא רשע בטש לנפקא, ואוקמוה.
ובגין כך, כד אתבריו ונפקו לעלמא, כל
חד אתפרש ואזיל ואתמשך בדוכתיה
דאתחזי ליה, ועל דא, (בראשית כה) ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש יודע ציד וגו'.

ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו, (בראשית כה) הא אוקמוה, (במה) דכתיב,